

همت شیرازی، میرزا علاءالدین حسین، فرزند میرزا
 احمد وقار. (وف ۱۳۳۶ ق)، خطاط و شاعر، متخلص به
 همت. ملقب به علاءالدین. وی از نوادگان میرزا شفیق
 وصال است. هنگام تولدش در شیراز، بر اثر بیماری ابله از
 یک چشم نابینا شد. او در نزد پدر مراتب علمی را تحصیل
 نمود و خط نسخ و فن سخنوری را نزد عموی خود،
 ابوالقاسم فرهنگ، تکمیل کرد. در ادبیات عرب و ریاضیات
 نیز متبحر بود. همت خط نسخ را به شیوه علاءالدین
 تبریزی مشق می‌کرد و از او ادعیه و قرآنهايي به خط نسخ
 به یادگار مانده است. او در شیراز درگذشت و در آستانه
 حضرت سید میر محمد، در کنار عموهای خود، فرهنگ و
 یزدانی، دفن گردید. از آثارش: تکمیل «تاریخ چهارده
 معصوم» پدرش؛ «دیوان» اشعار بالغ بر پنج هزار بیت. از
 آثار خطی وی: یک نسخه ترجمه منظوم فرمان حضرت
 امیر به مالک اشتر (رموز الامارة) وقار شیرازی، نسخ
 کتابت خفی و رقاع کتابت جلی متوسط، با رقم: «حرره
 الداعی... انا العبد الأثم ابن الناظم و الداعی التائب الجازم
 علاءالدین حسین المتخلص بالهمة ابن الوقار فی شهر ربیع
 الاول من شهور سنة ۱۲۹۸».

آثار عجم (۳۶۲-۳۶۳)، احوال و آثار خوشنویسان
 (۱۰۶۱/۴)، حسنیة الشعراء (۲۱۰۰/۳-۲۱۰۴)،
 دانشمندان و سخن سرایان فارس (۸۶۶-۸۶۹)، الذریعة
 (۱۳۰۰/۹)، ریحانه (۱۵۹/۴-۳۷۳-۳۷۴)، شرح حال
 رجال (۲۶/۶)، فارسنامه ناصری (۱۰۱۹-۱۰۲۰)،
 ۱۱۳۵، ۱۱۸۲)، فرهنگ سخنوران (۱۰۰۴)، لغت نامه
 (ذیل/همت)، مرآت الفصاحة (۷۱۳-۷۱۵)، مکارم الآثار
 (۲۱۱۸-۲۱۱۷/۶).